

som følge af hudeordningens ophævelse og den i § 1 omhandlede afgift, kan landbrugsministeren, såfremt priserne på okse- og kalvekød til forbrugerne på hjemmemarkedet i en sammenhængende periode af mindst 3 uger og med mindst 5 pct. overstiger nævnte basispris, efter nærmere af ham fastsatte regler opkræve en *afgift* ved *udførsel* her fra landet af voksne kreaturer og kalve samt kød af disse dyr. Konstateringen af kødpriserne foretages på grundlag af en gennemsnitsnotering for kød af unge køer.

De i henhold til stk. 1 opkrævede afgiftsbeløb indgår i en pulje, der tilhører *landbruget*.

§§ 3 og 4 er straffe- og administrationsbestemmelser.

Ved § 5 begrænses ordningens gyldighed *til 24. maj 1952*.

Af *landbrugsministerens* fremsættelsestale i folketinget fremgik det, at den gældende hudeordning med meget lave maksimalpriser på huder havde bevirket, at landbruget havde været afskåret fra at opnå gennemsnitsekспортprisen ved salg af huder på hjemmemarkedet, og at *eksporten af kød og huder* her fra landet næsten var gået i stå, medens den for landet som helhed mindre lønnende *eksport af levende kvæg* var trådt i stedet. En frigivelse af hudeprisen ville derfor ikke alene betyde faldende kødpriser på hjemmemarkedet, men også forbedrede eksportmuligheder.

Efter aftalen ved det politiske forlig den 20. marts skulle den forventede stigning i priserne på fodtøj og reparationer heraf for en trediedels vedkommende bæres af landbruget, halvt ved en *eksportafgift af kreaturer*, halvt ved en *slagteafgift af kreaturer*. Det havde imidlertid vist sig praktisk uigennemførligt og administrativt altfor omfattende at opkræve den mellem partierne aftalte slagteafgift, bl. a. fordi mange private slagtehuse savnede de fornødne vejerredskaber til at opkræve en tilstrækkeligt gradueret afgift. Det foresloges derfor, at den landbruget påhvilende afgift udover de egentlige eksportafgifter skulle tilvejebringes gennem den forventede *fald i priserne på levende kreaturer og fedekalve* til hjemmemarkedets forsyning.

I *folketinget* vedtoges forslaget ved 3. behandling med 106 stemmer mod 10 (DR), medens 7 medlemmer (DK) tilkendegav hverken at ville stemme for eller imod.

I *landstinget* vedtoges forslaget til loven enstemmigt.